

Του
ΜΑΞΙΜΟΥ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΟΜΕΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΤΗΣ Ν.Δ., ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΛΑΡΙΣΗΣ

ΚΑΤΕΞΟΧΗΝ ΛΑΪΚΟ ΚΟΜΜΑ Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ Πέμπτη η Νέα Δημοκρατία συμπλήρωσε αισίως 44 χρόνια δημιουργικής παρουσίας στον πολιτικό βίο της χώρας. Πρόκειται για γεγονός που ξεπερνά τα στενά κομματικά όρια, καθώς έχει ευρύτερη σημασία.

ΠΡΩΤΟΝ, διότι στην ιστορία του νεοελληνικού κράτους μάλλον κανένα άλλο κόμμα δεν μακρομέρευσε τόσο πολύ, με την ίδια ονομασία, την ίδια δομή και ταυτόχρονα ως ένα από τα δύο κόμματα εξουσίας. Αν το σκεφθούμε σε μακροϊστορική προοπτική, αυτό καταδεικνύει και την πρωτοφανή, για τα δικά μας δεδομένα, πολιτική σταθερότητα που απολαμβάνει η χώρα μετά το 1974, έργο που επίσης ανήκει στην παράταξη και στον ιδρυτή της Κωνσταντίνο Καραμανλή, που έβαλαν τα θεμέλια της μεταπολιτευτικής πολιτικής σκηνής. Δεύτερον, διότι όλες αυτές τις δεκαετίες η Ν.Δ., είτε ως κυβέρνηση είτε ως αξιωματική αντιπολίτευση, έβαλε καταλυτικά τη σφραγίδα της στα πράγματα του τόπου, με επιλογές που, στο μεγαλύτερο μέρος τους, δικαιώθηκαν από την Ιστορία.

Τρίτον, διότι και σήμερα βρίσκεται και πάλι προ των πυλών της εξουσίας, καθώς ήδη απολαμβάνει, σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, την πλειοψηφία των προτιμήσεων των πολιτών. Τι είναι αυτό, όμως, που προσδίδει στη Ν.Δ. αυτή την αντοχή, παρά τους κλυδωνισμούς που υπέστη, σε μια εποχή γενικευμένης αμφισβήτησης του πολιτικού συστήματος, ενώ έχουν καταρρεύσει άλλοι, κάποτε πανίσχυροι, πολιτικοί σχηματισμοί;

Το ένα στοιχείο είναι, δίχως άλλο, οι βαθιές ρίζες της παράταξης στην ελληνική κοινωνία. Ρίζες ισχυρές σε πλατιά στρώματα της ελληνικής κοινωνίας, που έκαναν τη Ν.Δ. να είναι ένα κόμμα λαϊκό. Παρά την προσπάθεια δεκαετιών από τους πολιτικούς αντιπάλους της να την ταυτίσουν με τα συμφέροντα των οικονομικά ισχυρών, η πραγματικότητα

τους διαψεύδει διαρκώς. Η καρδιά του κόμματος ήταν και παραμένει η μεσαία τάξη, οι άνθρωποι της παραγωγής, οι επαγγελματίες, οι μισθωτοί, οι γεωργοί και οι κτηνοτρόφοι. Και είναι άλλωστε αυτοί που σήμερα υφίστανται και τη βιαιότερη επίθεση από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝ.ΕΛ.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ στοιχείο είναι ο μετριοπαθής και ορθολογικός λόγος που πάντοτε εξέφραζε. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, γυρίζοντας στην Ελλάδα, μετά την πτώση της επτάχρονης δικτατορίας, επεδίωξε να δημιουργήσει ένα πολιτικό περιβάλλον, στο οποίο η δημοκρατία να είναι ακλόνητη και να διαμορφωθούν συνθήκες ευημερίας για όλους τους πολίτες ανεξαρτήτως πολιτικής ένταξης. Και τα πέτυχε και τα δύο, αφενός με την πολιτική συμφιλίωσης και τη νομιμοποίηση του ΚΚΕ, και αφετέρου με την υλοποίηση του μεγάλου του οράματος, που είχε βάλει σε εφαρμογή ήδη από το 1961. Ένας στόχος, που πολεμήθηκε σκληρά από τους πολιτικούς του αντιπάλους, που τότε επαναλάμβαναν το «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο!».

Η Ν.Δ. παρέμεινε και τα επόμενα χρόνια στις επάλξεις του πολιτικού αγώνα, ερχόμενη αντιμέτωπη με τις επιλογές ενός λαϊκισμού, που σάρωσε τα πάντα και εντέλει οδήγησε τη μεταπολιτευτική Ελλάδα στα σημερινά κακοτράχαλα μονοπάτια. Η παράταξή μας εναντιώθηκε στη διόγκωση του κράτους και στον ανεξέλεγκτο δανεισμό, που δημιούργησε τα τρομερά ελλείματα και εκτόξευσε το χρέος. Έχοντας περάσει από «σαράντα κύματα» και διαψεύδοντας τις Κασσάνδρες, η μεγάλη φιλελεύθερη παράταξη είναι παρούσα στις εξελίξεις. Οφείλει να πείσει, μέχρι τις εκλογές, όσο το δυνατόν μεγαλύτερο τμήμα της ελληνικής κοινωνίας για τις στοχεύσεις της και την αποφασιστικότητά της να τις εφαρμόσει.